Bộ Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Nhà Báo ở đàng Lucien Mossard
Số 53, gần trường học Taberd, Saigon

CHỦ-NHƠN KIÊM TỔNG-LÝ: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm: LÂM-VĂN-NGỌ

DEPOT LEGAL • INDOCHINE • Nº 7646

Gởi dây thép đề: Lục-tỉnh Saigon
Dây thép nói kêu: Số 803.

GIÁ BÁO

Bán lẻ mỗi số .... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI-QUỐC	
Một năm	12$00	Một năm	15$00
Sáu tháng	6 50	Sáu tháng	8 00
Ba tháng	3 50	Ba tháng	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-bút.

Quân-tử tham tài, tiểu-nhân tham thực.
Tham tài, tử; tham thực, vong!
Nước kia có lớn có ròng.

Tài liền tai; vinh liền nhục.
Chớ thấy người kính phục mà kiêu.
Đời nầy ai kịp Thuấn-Nghiêu?

TƯ-ĐỨC với CÔNG-ĐỨC

Tư-đức là cái đạo-đức của cá-nhân đối với cá-nhân; công-đức là cái đạo-đức của một người đối với một đoàn-thể, một quốc-gia hay là một xã-hội. Hai cái ấy đều là cái cốt-tử để làm người, không cái nào người ta có thể thiếu được. Người mà không có tư-đức, đối với con không từ, đối với cha mẹ không thảo kính, đối với anh em không hòa thuận, đối với bè bạn không tín nghĩa, đối với họ-mạc không tình-nghị, đối với những người thông công dịch sự cùng minh chỉ những gian giảo lừa lận, tàn-nhẫn khắc-bạc, một người như thế, mười người như thế, trăm ngàn người cũng đều như thế cả, thì đời người không còn có cha con anh em, vợ chồng, bè bạn, họ-mạc gì nữa, người nầy gian giảo lừa lận với người kia, người kia lại gian giảo lừa lận với người nầy, người nầy tàn nhẫn khắc bạc với người kia, người kia lại tàn nhẫn khắc bạc với người nầy, xâu xé nhau, giành giựt nhau, kẻ yếu chết trước, kẻ khỏe chết sau, loài người còn mong gì sanh-tồn được, mà may có sanh-tồn được nữa thì cái trình-độ sanh-hoạt có khác gì các giống chim muông; ấy người ta cần phải có tư-đức là thế. Nhưng người ta không những có cái lợi hại quan-hệ người nọ đối với người kia mà lại còn có cái lợi hại quan-hệ đối với một đoàn-thể, một quốc-gia, một xã-hội nữa; người ta ai cũng là một phần-tử trong cái đoàn-thể, cái quốc-gia, cái xã-hội của minh; cái quyền-lợi cái vinh dự của đoàn-thể minh, quốc-gia minh, xã-hội minh tức là có một phần quyền-lợi, một phần vinh-dự của minh trong ấy; mỗi người đều ra công cố sức mà binh vực lấy cái quyền-lợi chung, bảo toàn lấy cái vinh-dự chung đó gọi là công-đức; người mà không có công đức, thì quyền lợi chung không ai binh-vực, vinh-dự chung không ai bảo-toàn; trong một toán linh, tướng bỏ đẳng tướng, quân bỏ đẳng quân, thì toán linh ấy làm sao khỏi đổ; trong một chiếc truyền, lái bỏ đẳng lái, mũi bỏ đẳng mũi, thì chiếc thuyền ấy làm sao khỏi chim; trong một đoàn-thể, một quốc-gia, một xã-hội mà những sự-nghiệp công-cộng không ai nhìn nhận đến cả, thì đoàn-thể ấy quyết không bền vững, quốc-gia ấy quyết không hưng-vượng, xã-hội ấy quyết không thành-lập được; không đoàn-thể, không quốc-gia, không xã-hội, thì lấy cái sức từng người một, những việc lợi ích to, một minh làm sao mà làm nổi, những sự họa hại lớn, một minh làm sao mà gỡ xong, chắc loài người đến phải có ngày tiêu duyệt. Cho nên công-đức với tư-đức đều là cái cốt-tử để làm người. Người ta sở-dĩ khác hơn muôn vật, văn minh sở-dĩ khác hơn giã-man là chỉ có thế mà thôi.

Người minh mấy ngàn năm nay theo đạo học Khổng-Mạnh, những lời răn dạy ở trong thánh kinh hiền-truyện, xưa nay minh phụng làm khuôn vàng thước ngọc, giảng về tư-đức thật đã không thiếu một lẽ gì. Từ khi có người Đại-pháp đem cái học-thuật tư-tưởng mới truyền-bá sang ta, cái nghĩa-vụ đối với đoàn-thể, với quốc-gia, với xã-hội thế nào, chính người Đại-pháp đã treo một cái gương công-đức rất hoàn-toàn cho người minh noi theo mà bắt chước. Cái nền tư-đức của ta ngày xưa đã bền chặt như thế, mà cái ánh sáng công đức bây giờ lại tỏ rõ như thế, đáng lẽ ta có thể nung đúc lại thành một cái đạo-đức tận thiện tận mỹ không gì bằng. Vậy mà xét đến cái trình-độ đạo-đức của quốc-dân ta ngày nay thì không những là không cao hơn mà có phần lại thấp kém xưa nhiều lắm. Ngày xưa tuy các quan-niệm về công-đức có khuyết-phạp, nhưng về tư-đức thì thao-thủ rất nghiêm; ai rủi có điều gì làm phạm tới lẽ nghĩa luân-thường thì không còn có mặt mũi nào đứng trong xã-hội nữa. Bây giờ tư-đức không mấy người còn chịu để tâm gìn giữ, nói đến lẽ nghĩa liêm sỉ thì cho như là một câu chuyện trần hủ không ai muốn nghe; cái tiếng « công đức » thì thật lạ thạnh hành, nhưng ngôn thì có mà hành thì không, tệ nữa lại mượn cái tiếng đó để toại cái mưu quỉ quyệt gian-ngoan hại nhân ích kỷ, nếu đạo đức của người minh mà trụy-lạc mãi như thế, thì thật là một cái ẩn-ưu to. Duy-trì đạo-đức là cái trách nhiệm của bọn sĩ-phu; đạo đức cũ chớ nên khinh thường; đạo-đức mới chớ nên giả thác; ta phải bồi đắp cái nền tư-đức của ông cha trước và thâu thái lấy cái tinh-túy công-đức của người Âu Mỹ mà nung đúc thành một cái đạo-đức thuần-túy của dân ta.

T. B

Xem bài đáp « TUỒI RÙA » nơi trương thứ ba.

CÔNG-VĂN

Quan Kỹ-sư chánh sở Vô-tuyến-điện ta Indes Néerlandaises là M. C. I. Degroot mới từ-trần hôm 1er Août dưới chiếc tàu mà chở ngồi qua Etats-Unis đặng thay mặt cho xứ Indes-Néerlandaises hầu dự cuộc Đại hội Vô-tuyến-điện tại Vashington.

Mấy sở giao-thông Vô-tuyến-điện bữa 3 Août ngưng lại 15 phút tỏ dấu ai-bi.

ĐIỀN-TÍN

TRUNG-HUẾ

Vướng-cản. — *Quan ba Rikard Jentoft, cai quản chiếc tàu « Solviken » bị ăn cướp đánh có vít tích, mà phải bỏ minh bữa thứ sáu tuần rồi.*

Chiếc tàu ấy chỉ 30 bộ hành khách trú đã chạy về Saigon hôm sớm mai thứ bảy.

∴

ĐẠI-PHÁP

Không biết ai vô ăn cắp một tấm khảm xưa, giá đáng 300.000 quan, trong nhà thờ Nantilly de Samur.

∴

ĐỨC-QUỐC

Có chuẩn cho Hội phi thoàn 100.000 marks đặng để thưởng cho người Đức nào bay được qua biển Atlantique lần thứ nhứt, và 45.000 marks cho quan phi thoàn Đức nào bay ăn giải nhứt trong hoàn-cầu.

∴

HUÊ-KỲ

New-york. — *Nhờ được mùa lại « Roxy Théâtre » nên chánh phủ có giao cho quan Lãnh-sự của Đại-pháp một tấm giấy để lãnh 800.000 quan nơi ngân hàng đặng cho bà thân của nhị phi thoàn Nungesser và Coli.*

∴

ĐẠI-PHÁP

Có tin cho hay rằng một cái máy bay, trên đó có bản đủ đồ ăn như nhà hàng, — bay đường Paris qua Londres.

∴

Ông Léon Perrier và ông Herriot có làm lễ lạc thành cuộc đấu xảo thuộc-địa nơi tỉnh « La Rochelle », của ông Perreau, Thượng-nghị Đốc-lý và ông André Hesse, Thần-sĩ, cựu Thuộc-địa bộ Thượng-thơ, đã có ý kiến xin lập.

∴

Ông Louis Abbema thợ sơn đã tạ thế.

∴

ĐỨC-QUỐC

Nước Hồng-mao và Đức-quốc sẽ nhóm đặng tính có lo lập nhiều đường máy bay khác.

BÀN VỀ THỦY-CHƯƠNG sông Cửu-long-Giang

Sông Cửu-long dựng nước ngập tràng trề và phản-hưởng về miền hà-khẩu Nam-kỳ, nhứt là mấy tỉnh, như Chaudoc, Longxuyên, Cantho, Sadec, Rachgia, do bởi ba nguyên-nhân này: 1· tại nguồn sông Cửu-long (Mékong) bị giá tan tuyết rả, 2· mấy chặn ngăn nước lại xứ Lèo bị ứ tràng nước mưa, 3· mấy chặn ngăn nước Cao-man cũng vậy. Nếu ba cớ nói đây mà hiệp lực với nhau, thì dám đoán trước không sai rằng hà-khẩu Nam-kỳ sẽ bị nước lụt dị-thường; đều ấy có lạ chi, hễ con nước nầy dựng lên chưa hạ đã bị con nước khác dựng thêm, nên gặp hồi 3 đều đã nói trên mà hiệp sức lại, thì nước lớn không sao nói đặng. Tuyết rả ra làm nước lụt trước dỷ mấy chặn sông miền trung giang bị mưa phải giồng đầy lên, giồng đầy lên như trước được lâu, thì không hại chi. Cũng như miền Cao-man và Lèo, hễ nay thì mưa chỗ này một đám, mai mưa nơi khác một đám, không phải mưa một lượt, thì mực nước ngập cầm-cự, mà xứ Nam-kỳ vô hại. Rủi lúc này mấy nơi mưa một lượt, nên đài theo mấy trạm quang-sát nước coi lớn lắm.

Ngày 2 Août tại Vientiane mực nước lên 0,19 (sánh theo chớn nước năm 1926, gần bực thượng).

Ngày 2 Août tại Khong mực nước lên 1,30 (sánh theo chớn nước năm 1926, gần bực thượng).

Ngày 2 Août tại Savannakhet mực nước lên 2,45 (sánh theo chớn nước năm 1926, gần bực thượng).

Ngày 2 Août tại Stungtreng mực nước lên 3,48 (sánh theo chớn nước năm 1926, gần bực thượng).

Ngày 2 Août tại Pnompenh mực nước lên 2,64 (sánh theo chớn nước năm 1926, gần bực thượng).

Ngày 2 Août tại Chaudoc mực nước lên 0,67 (sánh theo chớn nước năm 1926 gần bực thượng).

Hiện giờ, dài theo sông Cửu-long nước có mòi dựt bớt, năm nào cũng vậy, hễ mấy miền dài theo sông mà ngập tràn, nhứt là mấy cái đồng tròn minh-mông, thì nước dựt xuống. Vài ngày nữa hễ lòng-sông trung-giang ngập đầy, là miền Cao-man có thủy chướng, thì nước nổi dưới Nam-kỳ nhỏ hay lớn có khi phỏng-định được.

Bằng nước ngập miền trung-giang cầm-cự hoài, thì giám định trước bây giờ chẳng kịp chầy sẽ có thủy-chướng trọng-hệ lắm.

Sở thủy-đạo (Service de la Navigation) đương chăm chỉ coi chừng mực nước ngập, chừng nào thấy được sự chi chắc chắn, sẽ cho biết trước.

TIN KINH-ĐÔ

Bịnh dịch-tả càng ngày càng dữ

Hôm trước bổn-quán đã đăng tin bịnh dịch-tả ở Huế, nay lại tục đăng cái tình trạng của nó càng ngày càng thêm như sau nầy:

Bịnh ấy trong ba bốn hôm nay nó phát ra kịch liệt lắm, tuy là tòa y-tế đã hết sức đi cứu chẩn song nó càng ngày càng thêm, hiện nay mỗi ngày ở nhà thương chữa thuốc đến quá trăm người mà cái số ấy thì có ngày cứu được bách phần chi ngũ chi thất thập, tức là mỗi trăm cứu được 50, 70, ấy là đó bởi cái bịnh nặng hay nhẹ. Sự đề phòng của Nhà-nước đã hết sức mà cứu được như thế cũng là hiệu nghiệm đã vô cùng. Sự cứu tế chẳng những như thế mà thôi đâu, lại còn chích thuốc trừ bịnh mỗi ngày có hơn vạn người ở các nơi đường đường và các nơi chợ phố phường xóm đều có sai người đến cứu chữa cả, thật là cứu dân tế thế rất nên quí hóa,

Các nơi đường rộng phố cao cho đến nơi hang cùng ngõ hẹp thảy đều có xét nghiệm và chăm nom cho được sạch sẽ và khỏi hại cho sự vệ-sanh. Tại nơi máy lọc nước thì có đắc linh đến gác không cho ai được vào giặc rửa, còn ở chợ, thì cấm hết các thứ rau và đồ trái, suốt ngày xe ô-tô ở nhà thương đi chở người bịnh chạy cùng khắp cả thành phố, còn tại nhà thương thì có thầy thuốc chuyên cả đêm ngày. Mỗi khi nhà nào bị bịnh chở người đi rồi thì dùng phép tẩy uế mà tẩy trừ khí độc nhà ấy hết sức kỹ lưỡng.

Tại các ga xe lửa, những người hành khách phải có giấy chứng chỉ đã chích thuốc rồi mới được đi thông hành.

∴

Cái tình trạng nhơn dân xứ nầy đối với bịnh dịch tả

Ở Huế thật là một xứ phiền hoa đô hội ngày nào đêm nào cũng có cái vui thú khác thường, vậy mà mấy hôm nay xem cái quang cảnh rất nên lạ mắt. Ban ngày đường sá vắng người đi đã đành, mà đến đêm lại thì lại càng tẻ hơn nữa. Chỉ trừ ra những người đi có công việc riêng thì không có ai là người đi chơi bời cả, các trường hát, nhà chớp ảnh đều nghỉ, chỉ có mấy tiệm bán thuốc là mở luôn cả đêm, còn những người đi ban đêm đều là những người đi mua thuốc để trị bịnh mà thôi. Ở trong thành ngoài phố có lắm nhà hiệp thiện làm thuốc cứu người, các cụ lớn cũng có chế thuốc trị bịnh, ai mắc bịnh đều được kêu cửa bất cứ canh nào, giờ nào, còn các tiệm bán thuốc bắc thì có tiệm Vinh-tường của ông Phó đức-Thành cũng có làm thuốc để cứu những người nghèo khó, đáng khen thay. Người xứ nầy mỗi khi gặp tật dịch tai ương thì thường tin cách dị đoan lắm, nào là cầu khẩn cúng vái làng xóm nào cũng có.

Khí trời trong mấy hôm nay nồng nực rất quá đỗi, tưởng có một vài đám mưa to thì bịnh nầy mới giảm được chăng.

BỊNH CHÓ DẠI LÀ BỊNH LÀM CHẾT

Mỗi năm y-viện PASTEUR ở Saigon cứu cả ngàn con người khỏi chết về bịnh ấy

Về việc thả chó đi rông ngoài đường, Nhà-nước có lập nhiều điều lệ coi dường như gắt gao lắm: con nào đi ngoài đường không có khớp mỏ hay là deo thẻ của Nhà-nước bày ra, thì bị bắt, và nếu không ai đến chuộc trong kỳ-hạn đã định cùng đóng thuế phú-de, thì phải bị giết chết và chôn xa thành-thị.

Nhà-nước lập điều-lệ ấy thì phải lắm, nhứt là trong thành-thị như Saigon, Chợ-lớn và mấy nơi tỉnh-lỵ lớn ở Nam-kỳ.

Mục-đích là trừ cho tuyệt cái bịnh ghê gớm của chó dại cắn làm hại con người. Ai bị chó dại cắn mà không điều-trị cho kịp thì làm sao cũng phải chết một cách đau đớn thảm-thiết không bề nói đặng.

Cái gốc nọc của bịnh dại thì chỉ có nước miếng con thú mắc bịnh ấy truyền-nhiễm cho người mà thôi.

Chẳng phải đợi cắn mới lây bịnh dại; nếu da thịt trầy trụa hoặc có vít-tích chi chỉ, thì con thú có bịnh liếm vào cũng đủ làm lây bịnh ấy.

Không những chó mắc bịnh dại mà thôi, nhiều con thú khác như mèo, khỉ, chuột, dê, heo, ngựa, bò, cũng có thể vương bịnh ấy nữa. Song mấy con sau nầy ít bị dại hơn chó.

Tại Nam-kỳ, mèo và khỉ mắc và sang bịnh dại cũng thường.

Đây xin nói về bịnh dại có thường hơn hết, là bịnh dại chó.

Bịnh chó dại có hai chứng khác nhau: một chứng hung và một chứng ngầm.

Chó mắc bịnh thì đổi tánh: nhiều khi nó trở nên dịu-dàng và hay mơn trớn hơn trước, mà cũng nhiều khi nó đồ ngày cắn xé chiếu mền cùng những đồ chi khác nó gặp trong nhà, Tiếng nó đổi; cách ít lâu nó bỏ nhà, chạy bậy, gặp chi cắn nấy, nhứt là mấy con chó khác; đặng bốn năm bữa, rồi vật minh mà chết. Người ta thường nói chó dại sợ nước; đều ấy không có thiệt hoài, vì người ta đã thấy nhiều con chó dại uống nước. Chứng hung thì như vậy.

Còn con chó nào bị chứng dại ngầm thì hay ở yên một chỗ, vì nó như bị cúm đi đứng khó lắm. Cái miệng nó thì hả thường-thường không thể ngậm lại; nó cắn khó lắm.

Những công-việc để ngăn-ngừa bịnh dại thì định ra rõ ràng như vậy: Con chó nào mà bị con chó khác nghi mắc bịnh dại cắn nó, liếm nó hoặc là vật nó nhào lăn mà thôi, thì phải đập chết tức-thì. Còn con chó làm dữ đó thì phải nhốt nó lại đặng chiêm nghiệm coi nó làm sao.

Công-việc định làm như vậy là cần-kíp lắm, không nên bỏ bớt chút nào.

Nhưng mà người ta không có thể thấy đặng hoài chó cắn lộn, nên phải nghi luôn luôn cho mấy con đi bậy ngoài đường là có lây bịnh dại rồi và giết nó hết, đừng có nhơn tay.

Thiệt, nếu làm như vậy thì người ta giết lộn chó không bịnh nhiều lắm. Song chẳng nên quên rằng có con ngày nay chưa thấy chứng bịnh, chớ đã tiêm-nhiễm nọc rồi, ngày mai sẽ phát điên, có thể làm hại cho minh, cho con cái minh và mấy người khác ở nhà minh nữa.

Như có con chó nào nghi là điên dại cắn hay là liếm thì nên làm như vầy:

Giết tức-thì mấy con thú có chung chạ với con chó ấy.

Rồi phải mau mau đem người bị cắn tới y-viện Pasteur cho quan thầy chích thuốc trị bịnh. Nếu để chậm trễ ít lâu thì có khi trị không hiệu nghiệm mà phải mạng nguy.

Như con chó cắn đã bị giết chết, thì nên mau mau đem xác nó lại Y-viện Pasteur đặng quan thầy xét coi nó có dại cùng không.

Phải nhớ kỹ hai đều nầy: một là con chó đã có nọc độc rồi mười lăm ngày trước khi bịnh nó phát ra; hai là khi bị chó cắn thì phải đem chích thuốc tức thì, sớm chừng nào tốt chừng nấy.

Lại người ta cũng nên biết rằng chích thuốc chẳng có cực nhọc hay là đau đớn, và mấy đều chi lạ khác thì chẳng qua là lời đặt bậy mà thôi.

Sau hết, phải nhớ rằng bịnh chó dại có thường lắm, chớ chẳng phải ít như người ta tưởng vậy.

Như trong năm 1926, có 1298 người tới Y-viện Pasteur tại Saigon cho quan thầy chích thuốc. Trong số ấy thì chỉ có 169 người chích thuốc nửa chừng rồi thôi vì Y viện đã xét kỹ thấy mấy con chó cắn những người ấy không mắc bịnh dại. Có tới 1129 người bị chó dại thiệt cắn, 1126 người chích thuốc tới cùng, đặng bình an vô sự, vì thuốc hiệu nghiệm lắm; rủi có 3 người bị tới chích trễ hết mấy ngày, nên thuốc dẫn không kịp, phải bỏ mạng.

Năm 1925, có 1276 người bị cắn tới chịu chích thuốc tại Y-viện Pasteur. Trong ấy có 1112 người bị chó dại thiệt cắn, mà không có người nào bị hại hết. Năm 1924, trong số 887 người chích thuốc có 3 người chết mà trong 3 người đó có một đứa nhỏ bị chó cắn tới 12 ngày rồi mới đem tới cho quan thầy điều trị.

Cứ theo mấy số chỉ trên đây thì có thể nói rằng Y-viện Pasteur ở Saigon đã cải tử huờn sanh đặng 887 người trong năm 1924, 1112 người trong năm 1925 và 1126 người trong năm 1926.

Thấy công cuộc vậy rồi, thiệt chúng ta rất cảm động mà xưng tụng công đức của một vị bác-sĩ đại-danh nước Pháp là ông Pasteur đã bày ra phương trị bịnh chó dại rất thần hiệu, và chúng ta cũng phải cám ơn rất hậu của mấy ông bác sĩ Pháp đã đem phương ấy đến đây mà cứu người vô số chẳng đòi một chút tiền cộng!

A.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu-hạn vốn 250,000 đồng đương sáng lập

LỜI RAO SỬA LẠI

Đại-hội lần thứ nhứt của Công-ty hữu-hạn đương trù lập tên « VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG » dời lại ngày thứ bảy 13 Tây tháng tám năm 1927 (13 Août 1927) lối tám giờ tối.

Cũng hội lại tại nhà-hội của « Nam-kỳ Công-Thương Kỹ-Nghệ Xã-Hội » số 76 đường La Grandière, như đã rao trước kia.

Các vị sáng lập.

THAI

« Rằng Từ-Công hậu đãi ta,
« Trót vì việc nước mà ra phụ lòng ».
(Xuất nhứt thôn hiệu).

Hạn tới ngày 20 Août, ai đáp trúng thưởng 6 tháng nhựt-trình L. T. T. V.

MỘT ÔNG THỢ MÁY THIỆN NGHỆ

Người ở Saigon, nếu muốn mua vui ngồi xe hứng cảnh, thì chẳng có cảnh nào lạc thú cho bằng lên Gò Xoài tắm suối hoặc ghé Thuduc ăn nem, tuy hai chỗ ấy là thú vị cho người ham vui, nhưng mà lên xuống thường ngày thì nó bắt nhàm bắt chán, vì cảnh cũ mà người cũng quen có chi lạ : Ấy là lẽ cố nhiên.

Bởi cớ cho nên bữa thứ bảy tuần rồi được cơn rồi rảnh tôi mới mời bạn đôi ba ngồi xe xuống Mỹ-tho mấy bạn tôi, ông thì ca ông nọ khảy đờn, vui câu chuyện trò thật là thú quá. Thình lình xe hơi ngừng bánh, hỏi lại chauffeur mới hay Magnéto sứt rớt ra ngoài dàng máy. Than ôi cuộc vui hóa buồn !

Chauffeur hè hụi với thằng lơ trúc gì mà sửa cũng không đặng, chắc phải ở đó cả đêm. May đâu có cái xe ở Mỹ chạy lên Saigon, tôi ra dấu biểu ngừng, xe kia ghé lại, té ra là xe của ông bạn của tôi là ông Đầu thơ toán ngân hàng Cantho. Theo lời tôi xin thì ông liền biểu thợ máy qui danh là M Tám là người đồng xe với ông sửa giùm. Ông thợ máy nầy rất nên sốt sắng chẳng nệ tốn công lại sửa trọng năm phút đồng hồ thì rồi, xe tôi chạy đặng. Ấy có phải là rủi mà may đó chăng ?

Thiết tưởng ông Đầu ông Tám là người thi ân bất cầu báo, còn tôi thì thọ ân mạc vong, song le nhị vị là người trọng nghĩa khinh tài, nên tôi chẳng biết lấy chi mà đền xin đội hàng trải trên tờ báo, dề lời cám tạ dôi ông.

Đa tạ, đa tạ

NGUYỄN-HỮU-TÌNH

Institution Vo-Van
CANTHO

Tựu trường ngày : 1er Août 1927 nhằm ngày mồng bốn tháng 6 năm Đinh-Mão.

Năm nay bổn-trường có lập lớp 1re Année du Cycle complémentaire để cho môn-sanh cần chuyên thêm văn chương hầu thi qua lớp 2e Année trường Bổn-quốc cùng là thi bourses vào trường Sư-phạm Saigon.

Bổn-trường có sẵn giáo-viên đủ tư-cách sư-phạm, tài-đức trọn gồm, chuyên lo dạy dỗ cho mau tấn phát, và lại cũng có sắm đủ các thứ đồ thí-nghiệm về Physique và Chimie giúp môn sanh tiện bề tri-thức.

Vậy bổn trường xin nhớ ngày đã định mà tựu cho đúng, nếu môn-sanh nào trì-huởn để cho hết chỗ, thì bổn-trường không nhận.

Còn mỗi năm, ông Hội-đồng Võ-văn-Thơm sẵn lòng châu cấp cho bổn-trường, từ lớp nhứt đến lớp chót, sáu chỗ demi-bourses đặng thưởng môn-sanh nào được chấm có tài học-tập siêng-năng và nết-na đằm thắm.

NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG.

Ai kén chọn
Hột-xoàn lớn mà tinh hảo

Mời đến tiệm **M. François SỰ** 67 rue Vannier chợ-cũ Saigon. — Mới lại hột mỗ bộ lối 5.000$, 6.000$ và 7.000$.

Bông tai mỗi đôi lối 3.000$, 4.000$ Hột thiệt chứng chắc tinh thần (garantie pure) mời quí khách đến xem ít khi có.

Nay kính,

M. François SỰ.

∴

Phố trống sạch sẽ có đèn nước cho mướn.

Ở đường Duranton số 40-48 và đường hẻm 44 A 44 B.

Hỏi chủ ở 76 rue Vannier.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON

Bà hỏa thêm ăn bắp

Bữa 4 Août vừa rồi, vào khoản 11 giờ đêm, chẳng rõ bà hỏa đi dạo nơi đâu, đến kh vẻ ngang nhà của Ng.-thị-Thơm, 30 tuổi, ở tại đàng Lanessan, bà bèn xông vào, vẫn biết nhà của thị Thơm đây chuyên nghề bán bắp. Vì vậy nên trong thế bà cũng thèm, phần đi chơi về khuya cũng có hơi đói bụng, quyết lòng vào coi còn sót trái nào chăng đặng bổ dạ.

Dè đâu bà vừa vào thì lửa ở trong mình bà tỏa ra; đương cơn trời khuya cảnh tịnh, thị-Thơm mắc an giấc điệp nào có hay biết chi đâu, để cho lửa cháy ruội cái nhà, thiệt hại phỏng đáng giá 750 đồng bạc. Song may là mạng người đều được bình an vô sự. Thế là thị-Thơm phải bị mang nghèo.

∴

Chánh thật là đờn-bà gian-hùng

Ngô-Bay, nghiệp-chủ ở đàng Bourdais số 108, mới bữa rồi đây bị chúng đoạt của ta quá. Số là Lê-thị-Quyên gọi là Madeleine nào đó, tuổi lối 40, làm nghề lãnh mua bán vàng bạc tại Mytho, chẳng rõ lường gạt thế nào mà đoạt của Ngô-Bay hết một mớ trang vật giá đáng 1.347 đồng bạc rồi trốn mất.

Hiện nay Ngô-Bay một mặt thì đi trình quan, một mặt thì đi tìm nữ-phạm Madeleine ấy. Ôi, đờn bà gì mà gian hùng quá vậy.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 6 Août 1927.

GIÁ BẠC

	6-8		5-8	
Nhà-nước	12 F.	65	12 F.	60
Ngân-hàng Đông-pháp	12	60	12	55
Banque Franco Chinoise	12	60	12	55
Banque de Saigon	12	70	12	60
Financ. Fse. et C.	12	60	12	55
Hong-kong Shanghai	12	60	12	60
Chartered Bank	12	60	12	60

∴

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nh-máy Cholon bạc lấy luôn giá 100 kilos

	Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	4$65	6$70
Goocông	4.80	7.06
Bai-xàu	4 72	6.94
Baclièu	4.79	7 04
Namvang – Gạo trắng	4 30	6.28
Namvang – Gạo đỏ	3 60	5 30
Giá bực trung	4 48	6 58

Mất của nữa

M. D..., nghiệp-chủ ở đàng Hamelin số 48, bữa rồi đây, nghe nói bị tên Lam-van-Trong nào, tuổi lối 30, đoạt hết một số bạc 80 đồng rồi cũng tìm phương đào-tẩu. Nhưng chẳng rõ bợm Trong nầy đây là người trong hay kẻ ngoài mà đến đoạt vậy. Ấy cũng là cái thời xui vận bỉ đó đa.

TÍN-ĐỨC THƯ XÃ

37, rue Sabourain, Saigon.

Sách đã xuất bản :

Khí hùng *(tiểu-thuyết, trọn bộ 2 cuốn)* giá	1 $ 20
Cảnh đoạn trường *(tiểu-thuyết)* giá	0 30
Nặng lời non nước *(tiểu-thuyết trọn bộ 2 cuốn)* giá	0 60
Mạnh-lệ-Quân giả trai *(tuồng cải-lương) có 15 tấm hình*	0 60
Mạnh-lệ-Quân chấm trường thi *(tuồng cải-lương) có 11 tấm hình*	0 60
Mạnh-lệ Quân chẩn mạch *(tuồng cải-lương) có 12 tấm hình*	0 60

Bổn-xã có trữ bán sĩ và bán lẻ đủ thứ tiểu-thuyết, truyện, thơ, tuồng Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Nam-kỳ, sách học Tây, Nam, giấy, bút, mực, ghế thonet, xít dù, mấn nón, thuốc lào, thuốc nóng lạnh, thuốc sổ, bóng đèn khí và đồ phụ tùng.

Muốn bán

Đất và phố gạch rộng rải có đèn khí gần chợ Biênhòa, giá cả do nơi :

M. PHẠM-TẤN-SÁCH, Propriétaire — Biênhòa, mà thương nghị.

Vào nhà chị bán mắm

Chị Bùi-thị-Liêu, buôn-bán mắm tại chợ Xóm-chiếu, nhà ở tại quai de la Marne, cách vài bữa rồi đây, chẳng biết ban ngày hay ban đêm mà cũng nghe nói bị bợm nào đó lạ mặt, lẻn vào quơ nào đồ-quần, trang-vật và đồ-đạc cả thảy giá đáng 149 đồng rồi rút ra đi êm.

Chị Liêu phần buôn-bán không lấy gì làm khá đang sầu mình, rồi lại còn thêm bị mất bao nhiêu của-cải ấy, thì nỗi giận nỗi phiền tưởng chẳng còn biết lấy chi cân. Song việc nó đã dĩ lỡ ra rồi, biết liệu làm sao, thôi thì cũng ôm bụng đến bót cớ bấy cho rồi, tới đâu hay đó.

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *đã được phòng ở tại đường Canton môn bài số 38 Cholon, kính cáo cùng lục châu chư thân chủ đặng lãm tường :*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần lần tay tính có mấy chục năm dư, hằng mong ơn chư tôn đoái tưởng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thâm cảm thạnh tình. Vì vậy mà bổn hiệu chẳng nài khó học, đặng của hao ..., nghiệm chế ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng dè mới đây có kẻ gian nó giục đồ tư lợi không kể tổn nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bậy bạ cho có chừng, còn ngoài ... làm những hộp, ve, gói, vân vân giống tựa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. Vì hễ lại mua thì chúng nó nói thuốc của Nhị-thiên-Đường, nên sợ chư tôn chẳng xem kỹ mua về uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhứt là vạn ứng nhị thiên-dầu thì chúng nó mạo nhiều hơn hết; vậy xin lục-châu chư tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị thiên Đường, thì hãy xem cho kỹ **hình ông phật mập và hiệu N. T. Đ sẽ lấy.**

Vẫn tấc vài lời ước trông lục-châu chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon, le 6 Juin 1926.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.

được phòng ... rue Canton 38 Cholon

Gian tham cả lủ

Nguyễn-thị-Hoa, 22 tuổi, ở bạn cho chiếc ghe đậu tại quai de Belgique; Lam-thị-Diếu 22 tuổi, không làm nghề gì, cũng ở dưới chiếc ghe ấy, và Lư-van Co, 21 tuổi, ở bạn cho một chiếc ghe khác. Bữa rồi cả ba hiệp nhau tại toan tính gì đó không biết mà chập lâu thấy cả ba đồng bị chúng nắm óc giải đến tòa để trị tội. Hỏi ra thì mới hay cũng vì ba tên nầy đồng trò thói gian-tham, lén ăn cắp của cô Tô-thị-Ly, 34 tuổi, bán nước mắm, nhà ở tại quai de Belgique số 153 hết một số bạc 140 đồng đang chia tay nhau mà xài.

Tưởng sao thì còn thương, chớ như vậy thì đáng cái đời lắm. Chang khá than-van mà làm chi.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Paul Beau** *ở Xiêm, sẽ đến Saigon 13 Août.*

Chiếc **Amazone** *ở Nhựt-bổn Trung-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 19 Août.*

Chiếc **Compiègne** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 19 Août.*

Chiếc **Claude Chappe** *ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 7 Août.*

Chiếc **Athos II** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 23 Août.*

Chiếc **Amboise** *ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 10 Août.*

Chiếc **Roume** *ở Singapore sẽ đến Saigon lối ngày 10 Août.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Compiègne** *sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 22 Août.*

Chiếc **Amboise** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 13 Août.*

Chiếc **Roume** *sẽ chạy đi Singapore lối ngày 13 Août.*

Chiếc **Paul Lecat** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 8 Août.*

Chiếc Chaude Chappe sẽ chạy đi Annam

Ngày 12 Août 1927
THÌ SẼ KHAI TRƯƠNG

Nhà-hàng bán cơm Ấn-độ

Đường Sabourain, số 38, Saigon.
(Gần Chợ-mới Saigon)

Xin các ngài đến viếng nhà hàng nầy một phen, chắc các ngài sẽ đặng toại lòng vì cách tiếp rước vui vẻ của chủ-nhơn tử tế hơn ở các nơi khác.

Các món ăn nấu nướng một cách kỹ lưỡng vô cùng, các thứ bánh và đồ ăn tráng miệng thì làm vừa theo ý thích của các quí-khách.

Về tiệc đặt riêng thì Bổn-tiệm sẽ làm cách mau mắn.

Bổn-tiệm rất vui lòng tiếp rước nếu quí-vị sẵn lòng đến viếng một phen.

HƠN MỘT NĂM NAY RỒI

CÓ MỘT

Cành trường

Dạy chữ pháp, gởi bài đến nhà cho những vị nào mắc công việc

BIẾT ĐỌC CHỮ PHÁP

MÀ

NGHĨA CHƯA HIỂU

HỌC CHỮ PHÁP

CHƯA ĐỦ DÙNG

HỌC CHỮ PHÁP

MÀ

ĐÃ BỎ NÓ LÂU RỒI

Cách dạy mới và riêng cho những vị Nam-Việt

Anh em nên hỏi thăm lập tức, kẻo muộn nữa.

Xin gởi một con cò 5 chiêm đặng trả lời.

RAPID'PROGRESS

Boîte postale 48
CHOLON

CHAUDOC

Cũng vì một giấc ngủ mê

Dang-long-Kiêm, làm Contrôleur cho hãng xe-hơi của Trần-đắc-Nghĩa tại Cantho. Bữa rồi vì theo lịnh chủ khiến, nên Dang-long-Kiêm ngồi xe xuống Chaudoc. Tối lại Kiêm ta bèn nằm dựa ngửa trong xe mà ngủ. Có lẽ vì đàng sá xa-xuôi mỏi mệt, nên Kiêm ta vừa nằm xuống thì hồn phách gì đều phưởng-phất theo gió theo mây. Thấy chàng ta say mê giấc mộng, nên có một bọn nào không biết, thừa lúc bèn áp lại mở lấy mất cái ma-nhơ-lô (magneto) giá đáng 160 đồng rồi kéo nhau tẩu mất. Mãi đến Khiêm ta chợt tỉnh giấc nồng, nhảy xuống xe xem lại mới hay, thì ra người đã xa của đã mất rồi. Bèn tri hô lên, hiện nay người ta còn đang nôã tróc

Các thứ dầu hôi của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi **Con Cá (Le Pétrole Poisson)** của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại được. Liệt-vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hôi nầy

Huỳnh-công-Phát Học-đường

19 à 35, Boulevard Kitchener. Cầu-ông-lãnh, (Saigon)

Tựu trường : Ngày thứ hai 1er Août 1927

Nhằm ngày mồng bốn tháng bảy annam. Cuộc kết quả của học sanh nơi Bổn-trường trong hai hội thi năm nay:

Hội thi **VĂN-BẰNG TIỂU-HỌC** *ngày 13 Juin 1927 : Đi thi* **45 trò** *(có học-sanh lớp tư trong đó), đậu trọn* **45 trò**, *không trò nào rớt hết.*

Hội thi **VĂN-BẰNG SƠ-HỌC** *ngày 27 Juin 1927 : Trường chọn đi thi* **20 trò** *(Candidats Officiels), đậu được* **16 trò**, *lại có ba trò tình nguyện thi riêng được đậu. Xin kể tên 19 trò thi đậu dưới đây :*

1 Cao văn-Đông (Bentre)
2 Nguyễn-văn-Hội (Binh-thuận)
3 Nguyễn-thanh-Hà (Châudoc)
4 Nguyễn-long-Ngọc (Giadinh)
5 Phan-văn-Thâu (Giadinh)
6 Trương-thới-Cang (Giadinh)
7 Châu-văn-Đông (Cantho)
8 Lê văn Thủ (Vinhlong)
9 Lê văn-Đờm (Sadec)
10 Triệu-Thoth (Sốctrang)
11 Nguyễn-văn-Sĩ (Sadec)
12 Trương-văn-Hưng (Saigon)
13 Nguyễn-trinh-Thoại (Sóctrang)
14 Nguyễn-văn-Bụe (Cholon)
15 Tôn-bửu-Kiên (Travinh)
16 Nguyễn-văn-Nghiêm (Saigon)
17 Nguyễn-ngọc-Anh (Phanthiết)
18 Quách-vĩnh-Kiên (Bạcliêu)
19 Lý-như-Lâu (Tânan)
Số 17, 18 và 19 (Candidats libres).

Kỳ tựu-trường 1er Août nầy, Bổn-trường có thâu học-sanh lớp **1ère Année** *và* **2e Année.**

Qua kỳ tựu trường tháng Août 1928, Bổn-trường dời trường về trường mới (đợi bớt mưa rồi đây sẽ khởi sự cất), thì có mở dạy luôn lớp **3e Année** *và* **4e Année.**

Hiện giờ, trong mấy lớp dạy thi Văn-bằng Sơ-học và lớp **1ère Année** *và* **2e Année**, *có Giáo-sư (Tây và Đầm) dạy tiếp với mấy vị Giáo-sư tú-tài Annam và Giáo-sư xuất thân trường Cao-đẳng Hanoi.*

NOTA. — Xin gởi thơ dặn chỗ trước và hỏi cuốn điều-lệ Bổn trường

VỪA MỚI RA ĐỜI....

thì thứ **chassis** kiểu B. 15

CỦA HIỆU

CITROËN

CHỞ ĐƯỢC 1000 KILOS

đã được lòng các ngài chuyên nghề vận tải thâu dụng

Thật là một thứ **CHASSIS** rất tiện dụng khắp hoàn-cầu

Bán có đủ cả vè hai bánh trước bavolets và bàn đạp

XIN ĐẾN XEM TẠI

hảng **AUTO-HALL**

ÉTABLISSEMENTS BAINIER D'INDOCHINE

Đại-lý nội cõi Đông-Pháp

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47. — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ-THIÊNĐƯỜNG THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam-phụ lão-ấu, thành tinh mê sảng đàm chận; hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lao lưng tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhầm phát cuồng nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; nhều nhả ho hen, long óc nhứt đầu : xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị; cơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huyết chẳng thông; thần hồn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v..., Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Về uống nó vào thì thành tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ ác dịch tức khắc an nhiên.

-Chí như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo pháp nhiết, sanh bịnh dạ-đề, khò khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thầy đều được.

Người lớn mỗi lần phải uống một huờn như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa huờn, nấu lá bạc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiệm cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm huờn; uống chừng nào hay chừng nay.

Kị ăn cá và đồ rau cỏ sống sít lanh lẽo, cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng.

Chư tôn có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn Ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

Giá mỗi hộp gấm 4 huờn... 0 80.	*— Hộp gấm 2 huờn...* 0 50
hộp cây 4 huờn..... 0 80	*— Hộp cây 2 huờn.....* 0 50

Feuilleton nº 423 — *Du 6 Août 1927.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHÌ

HỒI THỨ XVII

Hẹn ngày 21 tháng năm

(Tiếp theo)

« Thưa Công-tước, hôm hôm vì lúc tẻ vui lẫn lộn, tôi để lời cảm tạ chưa rồi ; nên sáng nầy tôi lật đật sang qua, cùng Công-tước tỏ tình thâm cảm. Cái công ơn của Công-tước ra tay tế độ, cứu tử huờn sanh, thật rất trọng rất dày, tôi chẳng còn biết tiếng chi mà tỏ lòng cho cạn. Tôi chỉ nguyền khắc cốt minh tâm ; kiếp nầy mà không thể đền bù, kiếp sau dầu phải làm thân trâu ngựa mà báo đáp đi nữa, tôi cũng không phiền thừa dạ ! »

Nghe qua, Công-tước Monte-Cristo mỉm cười rồi đáp rằng : « Tử-tước khéo thì thôi đa ! Ơn nặng gì đến đỗi Tử-tước phải nhọc lòng đi đi lại lại. Tôi tưởng lấy cái tình tri ngộ mà nói, thì chút công ấy có đủ gì mà gọi là ân. Bất quá là chuyện tình cờ, tôi giúp cho cố-giao khỏi mất tiền, kiệm đặng vài chục ngàn quan để làm hành-phí thôi chớ, có trọng gì mà phải nói. Nhơn dịp rủi may may rủi ấy tôi dòm thấy đặng cái chí-khí anh-hùng của Tử-tước là một tay thiếu niên, tôi cũng thầm khen ; lâm nạn chẳng nao, thấy chết không biết sợ thì chẳng phải là đấng người đời hằng có vậy ».

Tử-tước nói : « Tôi nghĩ sự chẳng may xảy đến cho tôi đó bất quá như một sự bất hòa, rầy-rà cải-cọ cùng ai, tiếng lại lời qua, ra thù-khích cầm gươm rửa hận vậy. Tôi an lòng, không nao, không sợ, là ý tôi muốn tỏ cho cường đạo biết, đánh gươm, người xứ nào cũng có đánh, mà có một mình người Pháp cầm gươm đánh mà cười thôi ; nghĩa là tôi muốn tỏ cái chí-khí anh-hùng của người Pháp cho cường-đạo biết mà để tiếng ».

Tuy vậy mà sự ấy không nghĩa là gì. Đều đáng nói là cái công-ơn của Công-tước. Vẫn biết, theo lời Công-tước nói, ơn ấy không trọng gì mà tụng ; nhưng mà theo ý tôi, thì tôi xem nặng tợ Thái-sơn, bách niên khôn phụ. Vì vậy sáng ngày tôi mới lật-đật qua đây, để trước là tạ ân, sau hỏi Công-tước lại coi Công-tước có cần dùng gì đến tôi chăng ? Nếu Công-tước chẳng chê tôi là đứa bất tài, tôi nguyền hiến cả thân-phận tôi mà đền ân cứu giúp. Vã lại cha tôi là Công-tước Đờ Mọt-Xếp là người Y-pha-Nho (Espagnol) có danh lớn trong nước Pháp và nước Ếch-banh, nếu một tôi chẳng đủ, thì tôi còn có cha tôi và những người thân-thiết của tôi, Công-tước dùng cũng được ».

Công-tước Monte-Cristo nghe qua liền đáp :

« Thật tôi có lòng ao-ước lắm, song tôi ngại-ngùn chẳng dám hở môi. Nay Tử-tước đã nói ra rồi, tôi xin thú thiệt rằng tôi đã có lòng trông cậy Tử-tước một việc lớn.

Tử-tước. — *Việc chi gọi lớn, xin Công-tước nói ngay »*

Công-tước. — *Chẳng chi khác hơn là thuở giờ tôi chưa hề để bước tới Ba-ri, tôi chưa biết thành Ba-ri ra làm sao.......*

Tử-tước. — *Thiệt hay chơi ? Bộ Công-tước nói phỉnh tôi mà chơi sao chớ ? Người sang giàu như Công-tước lý nào thuở giờ chưa biết thành Ba-ri, mà chịu đặng. Tôi chẳng tưởng lời Công-tước nói đó là thật chút nào tất cả !*

Công-tước. — *Tôi cũng nói như Tử-tước vậy. Người như tôi mà chưa biết đặng thành Ba-ri là chốn người xinh cảnh lịch, thì chịu sao nổi. Thế mà thật tôi chưa biết đặng thành Ba-ri. Cũng bởi tôi không quen biết với ai, đến đó biết cậy ai dẫn kiến đến nhà trâm-anh thế-phiệt. Nếu thuở giờ mà tôi có người quen biết, thì tôi đã có đến Ba-ri lâu rồi, đợi gì tới ngày nay.*

Tử-tước Anh-Be. — *Ôi ! Một người như Công-tước vậy, thì đến đâu người ta lại không tiếp đãi trọng hậu.*

Công-tước. — *Thôi mà ! Tử-tước tặng tôi chi lắm vậy. Tôi hằng xét lấy phận tôi, tôi biết chẳng có tài đức gì khác hơn A ga-đô với Rốc-sinh (Rothschild) là tay cự-phú. Nghĩ vì không quen biết với ai ở Ba-ri, mà ý tôi lại không chịu đến mà cđ vàng rồi bạc sụt, nên tôi không đến Ba-ri chớ có gì. Nay may có công-tử sẵn lòng chiếu cố, hứa chịu thì tôi đi. Vậy thì công-tử dám giao ước với tôi rằng khi tôi sang Pháp, tới thành Ba-ri là chốn tôi lạ lùng, không ai quen biết, công-tử dẫn kiến tôi vào thế gia phiệt duyệt hay không ?*

(Mai tiếp).

THUỐC HỒ TRỪ BỊNH TRONG PHỔI
SIROP AKKER

Thuốc Sirop Akker uống tuyệt ho, mê hồi hộp, làm cho thở thong mạnh khạc nhổ đam dễ và trừ nết độc đa trong phổi.

Agent général
PHARMACIE SOLIRÈNE
Coi chừng trả đồ gian-giảo

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn buồm lướt ngoài khơ
NGƯ ÔNG KÈ BẢI HẠT
Đường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « ***KODAK*** » chụp làm dấu tích
Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « ***KODAK*** » nơi chỗ làm Đại-lý
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ugang nhà hát tây—Saigon
Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

RẤT HỮU DỤNG RẤT

CA-NỐT HƠI -:- GHE THUYỀN C...

Cho các vị điền điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyến.
Chúng tôi có trù nghĩ chế ra dạng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.
Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt và máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giáng, vân vân... không buộc phải mua.

SOCIÉTÉ D'ETUDE & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE
SALON NAUTIQUE
460, Rue Paul-Blanchy

Hãy hút thuốc
JOB

RƯỢU BẠT-HÀ **GET**
PIPPERMINT GET
rượu này uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

SÁCH NGOẢI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$ 85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 80
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiêm cổ cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 30
Thế lực khách-trú và vấn đề di dân vào Nam kỳ	1 00
Tình thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc (cụ Phan-bội Châu)	0 10
Tuyên cáo Quốc dân (cụ Phan-bội Châu)	0 06

CÓ BÁN TẠI :
Imprimerie, Librairie de l'UNION
13.— Rue L. Mossard, Saigon

Nên mua

1· [illegible] BÀI THI BẰNG SƠ-HỌC YẾU-LƯỢC
[illegible] cuốn sách rất tiện cho các học [illegible] đi thi Bằng Certificat d'Etudes [illegible] Primaires Indigènes.
[illegible] 120 trang. Giá 0$35. Cước: 0$16

2· QUỐC-VĂN TRÍCH DIỄM
Là cuốn sách trích-lục và chú-thích cái thơ văn Cổ-kim để dùng vào khoa giảng quốc-văn trong các trường Cao-đẳng tiểu học.
(Nhà Học-chánh đã duyệt y)
[illegible]

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH THUDAUMOT

YẾT THỊ — Đơn xin phát mãi đấu giá đất Nhà-nước.

TÊN, HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC HỜ
M. Barbanson ở đường Jaccaréo số 82-84 Cholon	*Làng Thanh-an tổng Bình-thạnh-thượng Thudaumot*	»	»	*120 mẫu 00*	Tứ cận : **B :** *Đất quốc-gia.* **N :** *Đất của dân ở làng Thanh-an xin khẩn và đường quản hạt số 14.* **Đ :** *Đất quốc-gia.* **T :** »

Thudaumot, le... Juin 1927.
L'Administrateur,
Signé : **ILLISIBLE.**

∴

TÊN, HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC HỜ
M. Louis Ratinet maison Desours et Cabaud Saigon	*Làng Lê-Nguyên tổng Bình-Hưng Thudaumot*	»	»	*300 mẫu 00*	**B :** *Đường xe bò.* **N :** *Đất của M. Larrière xin.* **Đ-B :** *Rạch Thi-Tinh.* **Đ-N :** *Đất quốc-gia.* **T :** *Đường địa hạt số 3.*

Thudaumôt, le 9 Juillet 1927.
L'Administrateur,
Signé : **ILLISIBLE.**

VIỆC TRANH CĂNG VÀ KÊU NẢI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, việc tranh căng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Thudaumột.

TỰ-DO DIỄN-ĐÀN

Đáp « tuổi Rùa »

Đáng ngán cho hai anh thầy

Trót hơn nửa tháng nay, xem báo L.T.T.V. thấy có một việc rất lấy làm gay mắt quá, dầu muốn cắn răng bỏ lảng đi cho rồi, chẳng mong xen vào làm chi cho thêm phiền thêm rối, nhưng cũng không sao được. Thật dám tưởng dầu Phật trên bàn mà thấy cũng phải hở môi! Ấy là việc « tuổi con rùa » việc thầy Bói và thầy Thuốc cãi nhau về « tuổi con rùa » đó. Mà hai anh thầy cãi nhau làm sao? Ôi! Chán như cơm nếp! Càng nói tới càng phát lạnh xương sống, càng phát nhợn mồm.

Ban đầu anh thầy Bói Lồ-Túc ở Mương-đục ra giáo đầu, chưng nhà mình là nhà chứa đề chẳng biết bao nhiêu mu rùa, nên biết đoán xem tuổi rùa giỏi lắm. Chà chà! Nghe xưng thầy Bói đại danh, thấy khoe nhà chứa đề mu rùa, còn ai mà dám tưởng cho thầy xem lầm đoán sái. Còn ai mà chẳng có lòng ngóng trông xem thầy nói; trước cho rõ biết sau học khôn. Chẳng dè chừng xem suốt bài đáp của thầy rồi không những là phát ghét cay ghét đắng cái lời thô tục đáng khinh đáng bỉ của thầy thôi, còn riêng để hận để hờn cho hàng phụ-nữ. Cái gì mà muốn biết tuổi rùa thì phải vồ mu, một cái, hai cái, ba cái? Cái gì mà vồ mu rồi xem cái đuôi nó có ngúc-ngoắt hay không? Ai nấy thử nghĩ coi, còn ai mà dám ăn nói thô-tục, bày việc xấu xa như anh thầy Bói Lồ-Túc nầy nữa không? Cái đó là anh thầy ta muốn đặt chuyện lầm-vơ mà nói thôi chớ! Mà đặt chuyện gì thì chẳng nói làm chi, sao lại nhè chuyện nhơ nhớp tục-tiểu như vậy mà đặt. Thật nghĩ cho anh thầy Bói nầy cũng quá gan.

Bởi vậy, cách vài bữa sau mới khiến có anh thầy thuốc Hạ-Cột nhảy ra hươi bút cãi lẽ. Chê anh thầy Bói những là nói vơ-quàng vơ-xiêng, dám bày việc nhuốc-nhơ đê-tiện. Rồi rồi mới giải cách xem tuổi rùa. À há! Anh thầy thuốc Hạ-Cột giải cách xem tuổi rùa! Giải cách nào đó? — Lại càng bậy lắm! bậy lắm! Trước kia anh thầy Bói bậy có một, chớ nay anh thầy thuốc bậy tới mười. Thật ban đầu thấy anh thầy ta nhảy ra chọi lẽ, ai cũng tưởng đâu là giỏi lắm, rõ thông cách xem tuổi rùa tuổi trạnh lắm: nào ngờ đâu thầy Bói nói bá xàm, đến thầy thuốc cũng nói bá-láp. Chẳng rõ anh thầy nầy học với ai, hay là nghe lóm với chị đờn-bà trầy trúa nào mà nói muốn biết tuổi rùa thì nên xem cái đầu nó, đầu nó có cái « mạo »: hễ con nào còn mum-múm thì lối chừng 15-16 tuổi sắp xuống, còn con nào trật mạo thì rõ là 20-21 tuổi sắp lên? Cha chả là dám ăn dám nói dữ a! Còn ai nghe đến cách giải của thầy ta mà không nhờm không gớm. Vậy mà xem ý anh thầy nào cũng dường như lấy làm đắc chí, không ai là chịu thua ai; trên báo mà xem quá chốn không người, mạnh thầy Bói thì thầy Bói trổ, mạnh thầy thuốc thì thầy thuốc trét. Tưởng đâu hai anh đã đổ máu đổ mủ với nhau rồi.

Tôi đây, tuy chẳng phải thầy Bói thầy thuốc gì, ấy là một thằng già quanh năm chuyên nghề chài lưới, nhà cheo leo ở dựa mé biển đầu gành, song với cái cách xem tuổi rùa tôi dư biết. Tôi nói tôi dư biết đây, chẳng phải tôi dám xưng tôi có tài trí gì, bỉ với hai anh thầy Lồ-Túc và Hạ-Cột, mà chính là bởi nhờ hiện giờ tại nhà tôi có nuôi hai con rùa: Một con lối 40 tuổi và một con lối 15 tuổi. Ngày ngày tôi hằng săn sóc, hái rau nầy rau nọ cho nó ăn, nên tôi mới dám biết chắc. Thế mà từ ngày báo ra bài đó, tôi thấy mà tôi không đáp là tại ý tôi chẳng muốn xen vào trường ngôn-luận mà làm gì, nghĩ mình già thì thôi nên an lấy phận già, để cho mặc ai gánh tài đua trí.

Có dè đâu, đến nay cũng bởi tại hai anh thầy nầy mà buộc tôi phải hở môi, mình tự nghĩ lấy mình cũng lấy làm quá đáng. Vậy hai anh thầy, muốn biết xem tuổi rùa làm sao, khá lóng tai mà nghe tôi giải.

LÃO-VỎ
Đáp ông Chưởng Gocông.

(Mai tiếp)

DỜI NHÀ

Nhà thuốc hiệu **« NHỊ - THIÊN-ĐƯỜNG »**, bấy lâu nay ở tại đường Canton, môn-bài số 38 Cholon. Tưởng trong lục-châu ai ai cũng đều rõ biết là một nhà thuốc **có danh nhứt nơi** cõi Á-Đông nầy.

Nay Bổn-đường mới mua được một căng nhà lầu 3 từng rất nên rộng-rải, cũng ở tại con đường cũ ấy là **đường Canton, nhưng môn-bài** số 47.

Vậy kể từ 1er Juillet tới đây thì Bổn-đường sẽ dọn qua đó mà buôn-bán. Căng nhà mới nầy Bổn-hiệu dám tưởng chắc rằng sẽ lấy làm tiện cho chư quí vị ngồi nghỉ-ngơi mỗi khi có việc đến viếng Bổn-hiệu. Đã rộng-rải thảnh-thơi lại cao-ráo sạch-sẽ.

Lời dặn thêm. — Căng nhà mới nầy ở phía bên số lẻ, ngang mặt với căng nhà cũ. Rất dễ mà tìm.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
Chủ-nhơn cẩn-khải

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÀM
THIỆT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông lương-y GUILLIÉ
[illegible]
LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỔ
[illegible]

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soan láng-chẩu, trắng, từ 3$00 tới 8$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt ròng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền, không trổ không đổ lông) khổ trung 5$60 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy đặng nên gọi là: tiền nghĩa nhì hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu, nên bổn hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu: **Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre)** của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp ít hao, đã sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 1, Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vĩnh-thượng tỉnh Bienhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, ngói tốt lắm.

Bán cho trâu đực đúng tuổi và cày vừa làm công chuyện.

[illegible]

LIỆT KHÍ LIỆT GÂN
[illegible]

NHÀ MÁY LỚN LÀM NƯỚC ĐÁ

Tại Châu-thành Cần-thơ

Chủ nhơn: **TRẦN-ĐẮT-NGHĨA**

Kính trình quí ông, quí bà rõ :

Đã mấy năm để ý thí nghiệm về công cuộc làm nước đá nên nay tôi mua thêm bên Tây qua 1 cái máy lớn làm nước đá tốt lắm, trong vắt, không có bọt lại lâu tan.

Cách làm nước đá rất tinh khiết, kỹ lưỡng lắm, đã có quan thầy đến thí nghiệm được công nhận và lời khen.

Nước đá tôi bán lẻ mỗi kilo...... .. 0$06
Bán sỉ từ 10 kilos sắp lên, tính mỗi kilo 0 05

Muốn mua bao nhiêu cũng có sẵn.

Vị nào ở xa muốn mua tôi cũng sẵn lòng gởi đến nơi kỹ lưỡng, nhưng mà tiền chở và tiền thùng thì phần người mua phải chịu thêm.

Quí vị nào ở xa muốn lãnh làm đại-biểu bán nước đá nhà máy tôi, xin dời gót đến thương nghị.

Xin quí ông, quí bà chiếu cố giúp [illegible]

Cũng là hiệu **ALCYON**

Cuộc đua « GLOBE »

Kỳ đua Saigon-Cholon-Giadinh
Ngày 26 Juin 1927
Hạng nhứt : THƯƠNG

Cuộc đua chạy mau 15[?] cây số — Namvang
Ngày 13 Juillet 1927
Hạng nhứt : THƯƠNG

Cuộc đua chạy nước bền 81 cây số — Namvang
Ngày 14 Juillet 1927
Hạng nhứt : THƯƠNG
» nhì : LÒNG

BÁN SỈ

Mua ngay bên Pháp-quốc khỏi cần ai đứng làm trung-gian.
Giá bán tại xưởng chế tạo các hiệu xe-máy kể sau nầy :

DARING — ÉLÉPHANT — FIDUCIA — UNIQUE

có đủ các thứ giá bán sỉ các hiệu xe nói đó từ 40 cái sắp lên.
Giá bán tính chở tới Saigon từ 310 quan sắp lên.
Đồ phụ tùng cho xe-máy và xe-kéo, đèn điện nhỏ bỏ túi và đồ dùng cho xe-máy đều có đủ.

Viết thơ xin bản giá và muốn hỏi điều chi do nơi :
Monsieur VILT — Thùng thơ số 272
25, Rue de Vassoigne, 25
Tândinh (Saigon)
ĐẠI-LÝ CHO MIỀN VIỄN-ĐÔNG

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ : chữ Tàu và chữ quốc ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đàn-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cúi xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật máp thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân,
môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nganh ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM VANG (PNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG.
Chủ-nhơn kính cáo.

SÁP MỠ

Cô Ba

PACHOD Frères & Cie LYON

MỘT NGƯỜI TỐT CỦA NƯỚC VIỆT-NAM

(LỊCH-SỬ)

(Tiếp theo)

Hiện sau là nơi nhà trà tiếp khách, trên đề hai chữ « Tân-Diên ».

Phía tiền tả cất một cái nhà lầu, trên đề chữ « Nghi-Phong-Các ».

Đối ngạn phía tiền-hữu cũng cất một cái nhà lầu, trên đề chữ « Khả-Nguyệt Lâu ».

Hai bên hậu-tả và hậu-hữu đều cất thơ-lầu đối ngạn, một bên cửa lầu đề chữ « Đồ-Thơ-Phủ » ; một bên đề chữ « Hản Mặc-Lâm ».

Trong lầu một bên đề hai chữ « Dưỡng-Ninh » ; một bên đề hai chữ « Văn-Bảo ».

Phía trong hai bên thơ lầu dựng một cái nhà nội tầm, là chỗ yến-cư, hoành-biển đề bốn chữ « Viện Thâm Nhơn Tình ».

Sân trong, sân ngoài đều trồng đủ màu huê thảo, ngàn bông, muôn nhụy, khoe sắc, đua hương.

Trước cửa tiền đường có một cái hồ vuông, xây gạch bốn bờ, trong hồ thả sen, nuôi cá ; xung quanh bờ hồ trồng các thứ cây xuân, hạ, thu, đông, mùa nào thức nấy, có bông để chơi thưởng, có trái để ăn dùng, và để dùng cho các giống cầm điểu bay qua, liệng lại, kết ổ sanh sôi. Trên bờ hồ phía trong chất đá đắp núi giả-sơn (núi non bộ), trên trồng cây mai, cây trúc ; Dưới chưn núi xây phụ một mặt lục hải (biển cạn) trong thả cá bạc, cá vàng. Lấy đá tạc ra những hình : người ẩn-sĩ ngồi coi sách trong động sâu, chú tiều phu gánh củi trên đỉnh núi, anh nông-phu vác cày dắc trâu dưới sườn non, lão ngư phủ thả cần câu cá dưới bờ biển, đủ màu u nhã ra một cảnh lâm tuyền. Trên bờ hồ phía ngoài cất một cái thủy đình, chạy vuông bốn bề, lần chồng tám mái, từng rèn treo bức biển ba chữ : « Nạp Lương-Đình ».

Cổng ngoài trên đề bốn chữ : « Trương Ẩn Sĩ Lư ».

Lần cổng trong trên đề bốn chữ : « Ngân Thược Chủng Quan ».

Xung-quanh xây tường gạch bao-bọc, lần trong cạnh tường hai bên tả, hữu chạy dài hai hàng hoành-vủ, là chỗ mần ăn công chuyện thường và nơi đày tớ trai, gái phân nam tả, nữ hữu ở đậu. Còn nhà bếp, kho tàng, nhà xe, tàu ngựa và sở nuôi súc-vật đều qui cả tại phía sau.

Còn các phòng, các sở đều có đối liên và văn, thơ, tự, ký, thảy đều là ý nhân-tình cao khiết, song nhiều lắm, không thể chép hết ra đây đặng

Tiên-sanh vốn tánh nhả dạm, vẫn không có lòng chi phú, song tài cao, đức trọng, nổi tiếng ở đời, dầu không cầu lộc, mà lộc tự ở trong chốn ngôn hạnh đứng-dắn mà ra, [1] có công thì đời phải đền công, nhà-nước đem cái chủ-nghĩa « trung tín trọng lộc » [2] mà đải ngộ rất hậu, gia-tư trở nên phong phú. Mới hay : đức nhuận thân thì phú cũng nhuận ốc, [3] mà trời sanh ta có của thì phải có dùng, ngàn vàng không quản hết, nên chi hồi đó trang-sức nhà cửa, quán các lầu đài, sau trước trong ngoài, rất có trật-tự, thiệt hiệp cách « đức dục, trí dục, thể dục ». Lại sắm-sanh khí-dụng trong nhà, ngoạn-hảo trân-kỳ, không thiếu chi hết, ưu-giu nhàn-hạ, vào trong phong-nhả, ra ngoài hí-hoa, có nhà liền Đào-uyên-Minh ; có cửa đào Địch-nhơn-Kiệt, quạt lông, khăn gấm, có vẻ nhả-độ Võ-hương Hầu ; dai lông, cừu trơn, có cách phong-lưu Dương-Thúc-Tử, thú chơi bời, nơi ăn-ở, thiệt ra một cảnh Bồng-Lai, Phương-Trượng (cảnh-tiên) ở giữa cõi trần-hoàn vậy !

Qua tháng ba năm Tự-Đức thứ ba mươi sáu (1883) tu-tạo hoàn công, lại vừa gặp dịp dôi chánh-phủ cùng gia tặng hàm « Hàn-lâm tam phẩm » và « Bắc-đẩu bội-tinh », là bao-thưởng về công tu-soạn sách-vở. Luôn thể mở tiệc tạ [ơn] quả quốc-ân và lạc-thành nhà mới, ca đờn sập-sả, khắp mặt các quan-thân trong trào, ngoài quận, cùng thân hửu các nơi, đông-đảo tới mừng, người hát thơ Tư-can, [1] kẻ dân quẻ Đại-tráng [2] người dâng chữ « Cao-thăng lộc-vị », kẻ chúc câu « Phú-qui trường-xuân », thảy đều thơ khảm sà-cừ, trướng thêu kim-tuyến, tứ bình dát bạc, xong liễn thếp vàng, thủ thế văn-chương, tân tân, cựu cựu, khắp trong tòa nhà, trên lầu, dưới viện, tường cột không treo hết những bức phù-văn, mà tập nầy cũng không đủ bút mực mà chép hết những lời hư-văn tụng-đảo. Song chưa chắc có mấy câu thâm thẩm đặng cái ý mầu-nhiệm của tiên-sanh : là chỉ e ruộng vườn hoang rậm, [3] nên chi sửa-sang lại cảnh tùng cúc, [4] mà rập phú bài Qui-khứ-lai-từ. [5] Vậy thiết tưởng chỉ nên trích tập ngay một câu trong bài đó rằng :

« *Vân vô tâm nhi xuất trụ* ; [6]
« *Điểu quyện phi nhi tri hoàn* ». [7]

để kính tặng tiên-sanh là đúng.

Ấy cái chủ ý tiên-sanh tu-tạo nơi dưỡng-nhàn đường đó, là cốt dự định cái cơ-sở qui-lai đó mà thôi. Song đường khứ lưu, sự hành, chỉ, hoặc bởi cơ trời tiền định, tự mình không cầm quyền lấy đặng hay sao ?

Hồi sau dở lượt coi lần,
Thử xem cơ tạo xoay vần tới đâu ?

(Còn tiếp).

---

(1) Luận-Ngữ. — Ông Tử-Chương hỏi cách cầu lợi-lộc. Đức Khổng-tử dạy rằng : « Nói ít lỗi, nết ít lầm, lộc tự ở trong đó rồi. »

(2) Trung-dung. — Nhà nước lấy đạo trung tín và hậu bổng-lộc mà đải các quan, là để khuyên hiền sĩ vậy.

(3) Đại-học. — Phú nhuận ốc, đức nhuận thân. (Có của giàu thì mần nhuận cửa nhà ; có đức-hạnh thì mầu-nhuận thân-hể.)

(1) Thơ Tư-can ở Thi là bài hát mừng lạc thành nhà mới.

(2) Thuyết quải kinh Dịch nói nghĩa : sáng-tạo cửa nhà là bắt chước tượng quẻ Đại-tráng.

(3-4-5) Ông Đào-uyên-Minh làm quan Huyện Bành-Trạch, nghĩ chán đời mà làm bài Qui-khứ lai từ để cáo quan về hưu. Trong bài đó có câu : « Về thôi đi, ruộng vườn sắp bỏ hoang-rậm, sao chẳng về ? » Lại có câu : « Ba đường tất rập hoang râm, cây tùng, cây cúc hảy còn ».

(6-7) Đó cũng là một câu ở bài qui khứ lai từ. Ý ông Đào nói : xưa kia ta ra đời cũng là tình-cờ, như đám mây kia vô tâm mà ra khỏi hang núi ; ngày nay ta chán đời mà trở về, thiệt là chủ ý, như con chim nọ bay mỏi cánh mà biết lối về.

XIN ĐỘC-GIẢ LƯU Ý

Có nhiều bạn đọc báo gởi thơ-từ chi đến bổn-báo, thường không dán cò (timbres) hoặc dán mà không đủ lệ định theo phép, khiến bổn-báo cứ chịu thiệt phần tổn ấy hoài. Cho hay bổn-báo cũng ghe phen nhắn nhủ.

Vậy từ đây bổn-báo xin quyết, những thơ từ chi gởi đến mà không dán đủ cò, nhứt là không dán mộ su nào thì bổn báo phiền không nhận lãnh.

Vài lời nhắn nhủ, yêu nhau xin nhớ giùm lời.

TÒA SOẠN.

Sté Industrielle d'Exportation en Extrême-Orient
95, — Rue Catinat, — 95 Saigon

Dây-thép : dề Sindex Saigon — **Dây-thép nói : số 581**

Máy xay Lafon de tours

Hiện nay tại hảng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và giản tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào dám sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20, 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay còn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong : nào sườn nào máy chỉ có vặn bù-lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến [Sindex] đại-lý hảng Lafon mà thương nghị.

Hảng [sẵn] lòng tiếp rước, mỗi khi ai mua cần hỏi điều chi.

ĐÂY LÀ HỘP SỮA BỘT HIỆU
NESTLÉ
nó là một vật thực rất quí giúp cho mình và cho trẻ con đặng mạnh mẽ và sức khoẻ

Dịp tốt

Nhơn dịp gần về nghỉ bên Pháp quốc nên muốn bán một cái xe-hơi còn mới hiệu **« DE DION BOUTON »,** ***mười mã lực, sáu chỗ ngồi.***

Xin do nơi báo quán.

Nhà ngủ mới lập

HIẾN CHO KHÁCH DU NGOẠN

Nơi nơi đều vang danh suối « Xuân-Trường » (đường đi Biênhoa, cách Thuduc 3 ngàn thước) là nơi thắng cảnh.

Ngày đêm thường có khách du lữ tới lui, song tiếc vì chỗ ăn chơi thì có mà nơi ngơi nghỉ vốn không. Nên chi tôi không nệ lao công, tốn của mới cất một giãy phòng ngay trước cửa vô suối ấy, hiệu là **« THANH-TUYỀN LỮ-QUÁN »** *để hiến cho chư Liệc-qui đi sáng bần hay là đi chơi xa về ghé nghỉ mệt.*

Phòng vi sạch sẽ, rộng rải và mát — Về việc ăn uống thì có sẵn bồi bếp đu le nghi khuôn phép hẳu sai.

Giá cả phải chăng, kính mời chư Liệc-qui chiếu cố.

HUỲNH-VĂN-TUỒI.
kính mời.

Feuilleton No 100

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

Người nửa đêm

(Tiếp theo)

Bá-Tư đáp rằng : « Đã biết rõ rồi nay mà bọn tôi vào đây, thiệt muốn cho nàng thuật rõ hết những việc bí mật của nàng Ô-Lộc đó ; thầy Phước-Hiệp-Sử mà qua tới đây, nàng có biết là bởi cớ nào chăng ? »

Ái-Lang cười rằng : « Tôi đã biết rồi, nếu thầy không nghi tôi, thì tôi quyết chẳng thèm cho đây dấu điếm gì cho nàng Ô-Lộc hết thảy ; tôi chỉ lo cho phận tôi mà thôi. » Nói tới đó rồi lại day qua mà hỏi Đậu-Lan rằng : « Còn Tiên-sanh cũng muốn nghe tôi nói nữa là cớ chi vậy ? »

Bá-Tư liền đáp lại nhỏ nhỏ rằng : « Đề tôi đáp thế cho ông ấy là vì ông đã biết việc Ô-Lộc dùng thuốc độc mà thuốc phu-nhơn đó. »

Ái-Lang nghe nói vùng ngước mặt lên trời mà than rằng : « Trời đất ôi ! Sao lại sanh những đồ yêu-nghiệt như vậy ra mà làm gì cà ! Thôi, vậy thì bây giờ để tôi thuật rõ cái lịch-sử của tôi với nó cho các ông nghe. Tôi đây là người ở xứ Ca-na-đa, khi sanh tôi ra rồi cha mẹ tôi lại dời qua Âu-châu mà ở, đến khi tôi lớn lên, muốn lo mà tự lập lấy thân ; cho nên cách hai năm trước, tôi ở Âu-châu quá giang tàu đó mà qua đây, lúc ấy tôi gặp hai vợ chồng Đậu-Lan với con gái của ông là nàng Ô-Lộc cũng đồng đi với tôi một chuyến tàu ấy ; nhưng tôi thì ít tiền, nên tôi phải đi hạng nhì, vậy mà hai ông bà Đậu-Lan không biết tôi được ; duy có Ô-Lộc thì thường hay gặp tôi, có nhiều khi nàng cũng chuyện vảng với tôi.

Khi tàu đến Nữu-giơ rồi tôi không có bà con quen lớn với ai, nên phải xin nhập vào ở với một gánh hát.

Một bữa kia tôi đi dạo chơi với một người bạn-hữu, dọc đường tôi tại gặp nàng Ô-Lộc ; lúc bấy giờ, tôi tọc mạch, nom theo sau lưng đặng coi cho biết nàng đi về đâu ; xảy thấy một người trai-tơ đẹp đẽ, đón rước nàng vào nơi một nhà hàng kia. Tôi cũng rán công mà chờ nàng đi ra, rồi cũng nom riết theo đến chỗ nàng ở.

Qua bữa sau tôi bèn tìm đến thăm nàng, nàng thấy tôi thì tiếp đải rất ân cần, coi ra tình rất hậu. Khi tôi ra về, nàng lại tặng cho tôi một chiếc nhẫn ngọc xoàn rất tốt, tôi liền tạ ơn nàng ; lúc bấy giờ tôi hỏi thăm ra mới biết được nàng tên là Ô Lộc, cha là nàng một ông nhà giàu lớn ở thành Chicago.

Cách vài ngày cha con nàng về trước tôi ở lại đó giao thiệp với Phước-đạt-Mậu càng mặn càng nồng. Nguyên chàng Phước cũng có việc mới đến Nữu-giơ, nay công việc xong rồi bèn dắc tôi trở về Chicago.

Một ngày kia tôi lại gặp nàng Ô-Lộc, đi với một người trai-tơ đó tức là Hạ-Phát vậy, tôi bèn xuối Phước-đạt-Mậu rán làm quen mà chơi bời giao thiệp với Hạ-Phát ; nhờ vậy mà cái lịch-sử của Ô-Lộc tôi đều thuộc lòng hết, cái quyến-lục của tôi mà chế phục Ô-Lộc nổi là cũng do nơi cớ đó. Kế lấy tôi có việc làm cho mít lòng Phước-đạt-Mậu nên va đải tôi càng ngày càng lạt lẻo không được như trước nữa. Tôi đã làm hết sức mà cầu cho va tử tế với tôi lại như cũ, va lại bảo tôi phải làm sao mà ở chung với Ô-Lộc cho được thì họa may cái ái-tình của va mới trở lại như trước chăng. Vì vậy mà tôi phải đi thăm Ô-Lộc mà yêu cầu việc ấy. Ban đầu nàng chẳng chịu, tôi kiếm nhiều lời rất khéo léo mà nói với nàng. »

Ái-Lang nói tới đó thì lại cười chúm chím mà nói tiếp theo rằng : « Mỗi khi tôi nhớ tới việc tôi lo mưu đến ở nhà nàng Ô Lộc đây mà nó làm cho tôi phải bén tức cười : nàng thiệt là ghét tôi lắm, vì nàng bị tôi hiếp chế, cho nên dám giận mà không dám nói ; mà tôi cũng hằng phải thiệt lòng làm bạn-hữu với nàng. Chẳng bao lâu Hạ-Phát lại bỏ cũ mà theo mới, *(bỏ Ô-Lộc mà theo Lý-na-Láp)*. Ô-Lộc giận lắm, cả ngày buồn bực chẳng vui ; từ đó nàng với Phước-đạt-Mậu tới lui càng ngày càng thân mật, mà ý của chàng Phước-đạt-Mậu thì thấy Hạ-Phát đã tuyệt tình với Ô-Lộc rồi thì chàng ta quyết thừa dịp đó thay thế cho Hạ-Phát mà giao thiệp với Ô-Lộc, đặng có chen thân vào theo trong đám qui-tộc xã-hội. Tôi thấy vậy thì tôi lấy làm bất bình, tôi giận lắm, tôi nghi nếu không chiến với nó thì không lấy gì mà tự lập cho được : nên tôi hết sức phản đối với Phước-đạt-Mậu, và phiền trách nàng Ô-Lộc. Ô-Lộc giận lắm, muốn bỏ tôi ; tôi lại đòi một vạn đồng mà làm khó cho nàng, chẳng dè nàng lại có đủ số bạc ấy mà giao cho tôi, mà rồi cái vụ mất bạc của Đậu-Lan Tiên-sanh cũng do nơi đó mà phát hiện. Tôi biết rõ các cớ, đến khi thấy Bá đến nhà, tôi vừa thấy mặt thì đã biết thầy là Trinh-thám ; vì lúc ở tại thành Nữu-giơ tôi có thấy thầy vào nơi nhà hát mà bắt một cô đào về tội ăn cắp ngọc của người ta. »

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-propriétaire : NGUYỄN-VĂN-TRIỀU
[illegible]

Tirage : 2805 exemplaires le 6 - août 1927

581310

TIRAGE 2.800 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-[illegible]

Saigon le 6 août 1927

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tổ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hườn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VỊ TỀ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nấu danh seu, mà chế luyện chỗ

được tân thiên tân mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phát mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nô giục để thả lợi, chẳng kể lần nhơn hại mạng, nên nơi dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi nó phải theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... rồi làm những bao những hộp, những ve giống trà lựa như của bổn đường vậy mà gạt bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
[illegible] rue de Canton 38. — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo

Xe chắc chắn nhẹ nhàn nhứt thì có
HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO-MOTION, TALBOT, CHOBERT et OLYMPIQUE.
Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-ÍCH Đại-lý bán rất rẻ
N° 383-385, Rue des Marins Cholon, 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ xài mà lại bán rẻ.

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường
Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đồ đồ thường dùng trong các nhà việc. Và in đủ các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng. Tràng-hoa bằng sành và cườm. (Couronnes Mortuaires). Đồ các thứ Khuê bài danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

Thuốc hoàn
NIRVA
Trị bịnh
bỏ Nha-phiến rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution **R**
của ông HOLBE

TRỪ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới hay, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá [illegible] cho biết [illegible]
VỀ RA TRONG THẢ
Bảng ở đường Lucien Lecouture. — Chợ-lớn
gần trại binh tập 6-mươi

GIANG HỒ
Đại kiếm hiệp

HỒI THỨ NHỨT

Phi-hà-Nữ, dời gót Nam-dương, Thổ-hào dân, để lòng kính sợ

Nam dương-hồ là thắng cảnh hạng nhứt, thuộc về địa phận Thanh-châu, hồ nầy bề rộng và dài, châu vi hơn mấy trăm dặm, xưa thời thông tới Hồng-trạch, gần thời liền tiếp Vân-hà, mấy ngọn nước con sông, là sông Thủ sông Tứ, sông Hoài, sông Nghi, đều tụ hội về hồ nầy tất cả, còn thổ sản thời cá cua vô số, bạn ngư nghệ rất đông, nhơn dân ở xung quanh bên hồ, kẻ nhà lá, người nhà vói. Hết thảy mấy trăm thuyền hộ, chẳng những một nghề chài lưới, hằng ngày sanh lợi lắm nhiều, ngoài ra lại có nghề dệt chiếu chằm bườm, đem bán các xứ nầy xứ khác, bởi vậy nhơn dân có bề no ấm, đều chúc mừng nhau mà rằng:

Hồ ngoại đạn vân đa khổ vũ,
Hồ trung hiệt chiếm hữu xuân phong.

DỊCH NÔM

Ngoài hồ kia nhiều tin mưa thảm,
Trong hồ nầy trăm dặm gió xuân.

Đương khi trời thanh gió mát, thời bườm bay như bướm, tiếng chèo van lơi, thuyền nầy câu cá, thuyền kia vãi chài, bọn ngư-phủ lăng xăng trên mặt nước. Xem phong cảnh nhiều bề vui vẻ, đ ròng như tân thế-giới trong xứ Thanh-châu.

Phía Nam gần hồ, lại có mấy đảnh núi rất cao, xung quanh núi có xóm có làng, cũng như đất bằng một thứ, nói nghề nghiệp làm ăn, thời trên núi dưới hồ, đều có phần sanh lợi, thổ-dân ở đó, thật là hạnh phước không cùng, thế mà ở chỗ núi non, tụ tập nhiều người cân đẩu, khi giành nhau mà lêm hùng trưởng, khi giành nhau về sự làm ăn, kẻ xách mác người cầm dao, xảy ra nhiều vụ xâu ăn, lụy quan Địa-phương nghiêm cấm, đã ghe phen trừng phạt nặng nề, song bọn nó quen thói đi rồi, không thể nào nghiêm cấm cho được, bởi cớ mà thôn dân lộn xộn, không được bình tịnh như thường.

May đâu gặp một vị Nữ-Lang, khiến bọn nọ mất hồn mất vía. Nữ-Lang lại phân xử nhiều đều ổn nhả, bảo chúng nhơn phải hòa thuận với nhau, chúng nhơn hết thảy vâng lời, chẳng ai dám cang cường như ngày trước. Từ ấy về sau, thời nhơn dân an cư lạc nghiệp, đều xưng tụng Nữ-Lang là bực thánh thần.

Nói về Nữ-Lang nầy, tuổi mới hai mươi, nhan sắc cực kỳ xinh đẹp, vườn hồng có bụp hoa mới nở, biết bao nhiêu là tin bướm mối eng, thế mà nàng ta không phải cốt phàm, chẳng để ý về câu phối ngẫu. nàng ta ra đời chỉ có bốn chữ : « Giang hồ hào hiệp » ấy là chủ ý của nàng.

Bởi thế, nàng ta đốn cây kết cỏ, làm nhà tại núi Phi hà, núi kia ngàn thước đá chồng, trên đảnh núi mây che mù mịt, còn bốn phía thời sum sê cây cỏ, chẳng có ngõ vô ra, nhà nàng ở chính giữa đảnh núi chơn von, xung quanh là cho mây phủ, nhà nàng ở đó, chỉ hưu nai có khi viếng tới, chớ không ai lai vãng đến nơi.

Thường khi trăng tỏ ao sưa, chừng một hai giờ sáng, thôn dân trông thấy trên đảnh núi kia, nổi lên một đàng dây trắng bạch, ban đầu thấy như bóng chớp, kế thấy như luồng gió vận quanh, sau thấy bóng sáng từ tung, dường như Thiên-tiên nhẩy múa ; khi mưa rồi, xảy nhà nàng biến mất, chẳng thấy bóng sáng chỗ nào, thôn dân nghĩ sự lạ kỳ, có kẻ gặp nàng hỏi chuyện, nàng ta cứ cười chúm chím, chẳng không chịu nói ra, thôn-dân biết nàng là bực phi thường, không dám hỏi tánh danh nàng cho rõ, họ gọi nàng bằng Phi-hà-Nữ, là mượn chỗ ở của nàng mà đặt tên, (nàng ở tại núi Phi-hà, nên gọi nàng bằng Phi-hà-Nữ).

(Mai tiếp).

Dịch giả : TRẦN-TRỌNG-HẠP.

CỨ MỖI NGÀY lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi dùng ăm, thì CHẮC MẠNH KHỎE MẠNH LUÔN
và ngăn ngừa các chứng bịnh ngày kiếm bởi lại buyết hư hay là ăn không tiêu mà sanh ra.
Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh :
NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI.
BÁN TẠI Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis Paris, và hầu hết ngày kiếm bởi tiệm thuốc.

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá nhọc làm cho chư tôn yếu đuối thì chắc chư tôn trông chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hễ lao thân lâm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được ? Chư tôn tuổi hồi còn thơ, lẽ nào lại bỏ qua một sự xung sướng như thế.

HÃY LÀM CHO SỰ MẠNH KHỎE, CHO CÁI SỨC HĂNG HẢI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chú tâm mà sáng sóc lấy mình. Sự sáng sóc ấy mỗi ngày chịu tốn với nó một phút đồng hồ ; vậy thì chẳ ý phải mất ng ý giờ, mà cũng không phải tốn của : ấy là sự mạnh khoẻ trở lại cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời vui vẻ.

Hãy khỉ sự uống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, lành rất hiền và thật là hay :

ELOGALINE
BỔ GÂN CỐT

Làm ra bằng viên với những chất lọc thảo mộc, chuyên trị bộ gân cốt mỏi mệt và làm cho từ chi yếu đuối trở lại mạnh như thường.

Có trữ bán tại : **PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE** *trước nhà hát tây Saigon,*

MÁY CHẠY
DƯỚI NƯỚC
HIỆU:
L. L.
5-7 và 10
MÃ LỰC

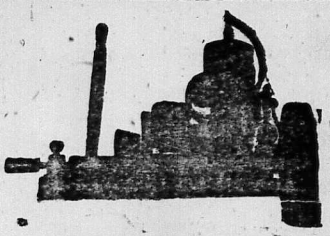

KIỂU RIÊNG
Ể CHO
TAM BẢN
CHẠY HAY

SỨC MẠNH HƠN HẾT *và Giá rẻ hơn hết*
Xin hãy đến tại
122, Bd Charner **A.C.R.I.C.** Saigon

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN
(Peptone, Glycerophosphate et Kola)

Nếu các ngài muốn giữ dạng sức mạnh hoài *đặng lập thể thao thì các ngài nên dùng hiệu thuốc trên đó vì nó* bổ sức *lắm. Thuốc nầy đã làm cho* gân cốt *thêm mạnh mà lại còn tránh được khỏi* mệt trái tim *khi các ngài bị mệt nhiều* thở không kịp.

Thật là thứ thuốc rất cần cho mấy ngài tập thể-thao.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13 rue de Poissy. PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

Sống lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

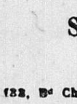

[illegible]

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỂ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :
« CON SÒ »
Chẳng như dầu chẳng hiệu « CON SÒ » thì không có thơ bảo đảm
Hiệu hiệu « CON SÒ » là tốt.
Hãy thấy thì coi, rồi không muốn dùng thứ khác.

Muốn bán

Hai miếng đất liền nhau, ước chừng 2.000 thước vuôn ở tại Chợ-quán (quận thứ mười.)

Ai muốn mua xin hỏi nhà SÁU ĐỨC ở trước cửa nhà-thờ Chợ-quán, mà thương nghị.

KIỂU MỚI !!!
Máy nói số 108 — ĐẾN XEM TẠ HÀNG — Dây thép để tắc S.I.N.D.E.X.
S.I.N.D.E.X
209, đường Catinat, 209
SAIGON

Kể từ ngày 2 Août 1927

Sẽ để bán rao hàng các món như :

Nón nỉ rất mịnh, kiểu Ăn-lê, vành đôi, điệu Singapore.

THẬT MỘT DỊP TỐT NÊN LƯU Ý VẬY !!!

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

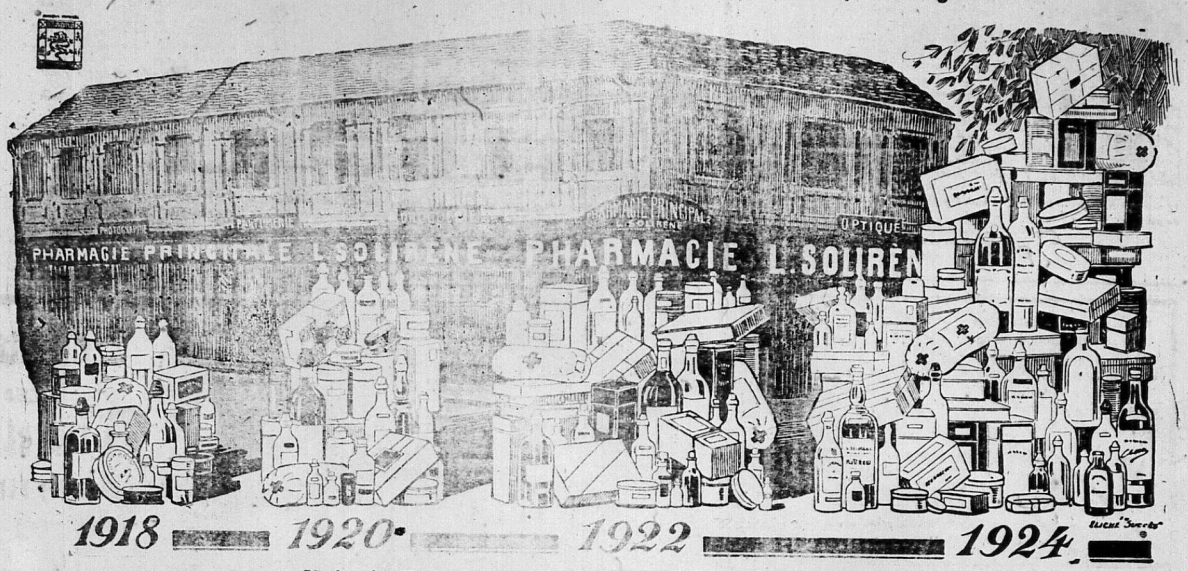

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

Hiệu «REINE DES MONTRES» vàng Huê-kỳ		8 $ 00
id.	id.	có dây chuyền 10 50
id.	id.	có dây chuyền có hộp dựng 11 50

Hãng MAGASIN UNIVERSEL.

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — *mỗi cuốn là*	1 $ 20
Sĩ hữu bá hạnh (*để dạy con trai cho biết lễ nghĩa ở đời*).	0 50
Ẩu viện tất độc (*để dạy con gái cho biết việc lễ gia nội trợ*).....	1 00
Khuyến sĩ ca (*để cho học sanh đọc giải muốn ra rẻ lắm*)...	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn { *để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình* }	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt {	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đốc Kỹ có hình bìa mỏng ...	6 00
Giai ngẫu thiên thành (*tiểu thuyết nên đọc*).....	0 40

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

12, Rue L. Massiges.— SAIGON

Tâm che đung tóc mầu men, bị là một vị thuốc của các Lương-y trứ danh.
Thuốc nầy hiệu tên trên bao và gởi thư thuốc có hình chứng tại thành Paris nhà đông nhi.

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners.
Le plus puissant des reconstituants.

ALIMENT IDÉAL
des Anémiés, des Convalescents, des Surmenés, des Vieillards.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

R.C. Seine 87525

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghánh ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bổi kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, mỗi thấy ngày xuân đã thần mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành đồng, một mùa hoa tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đến bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lâm bội, da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 290-292, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 290-292 Rue des Marins, Cholon.

TỦ SẮT HIỆU

«NUGUE» và «GILLOT»

Các vị phú-gia ở Lục-Châu muốn ở ăn yên ổn, khỏi lo trộm cướp, mỗi người nên sắm một cái tủ-sắt hiệu «NUGUE» hoặc hiệu «GILLOT» đặng cất vàng bạc thì chắc chắn vô cùng.

Những hiệu tủ-sắt nầy làm tại bên Pháp-Quốc, ai có dùng rồi cũng đều khen là tốt về sự chắc chắn, đã vậy trong cơn hỏa hoạn cũng khỏi lo đồ đạc cháy trong. — Xin mời đến xem thì sẽ thấy các sự tốt của những hiệu kể trên đây.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghánh ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.